

11-C

PAKTKISTENS BUDSKAP KOMMER TIL SIN RETT IGJEN I 1844

De siste par gangene har vi forsøkt å sette oss inn i Israels historie slik den ble forutsagt i Daniels 11.

kapittel. Sist tok vi for oss detaljer som ledet opp til Jerusalems og templets ødeleggelse ved romerne. Jesus la ikke skjul på hvorfor dette kom til å skje. Nå skal vi fortsette vårt studie ved å se nærmere på Jesu undervisning om hva “hans flokk” skulle *be om* i forkant av deres livsviktige flukt fra Jerusalem. Vi repeterer først litt fra det Jesus sa i den forbindelse. Legg spesielt merke til **vers 20** fra **Matt 24:15-20 (NT 33)**:

“Den ødeleggende styggedom, som profeten _____ har talt om, skal da stå på det hellige sted — forstå det, den som leser! Når dere ser det, må de som er i Judea, flykte opp i fjellene. Den som er på taket, må ikke gå ned for å ta med seg noe i huset, og den som er ute på marken, må ikke vende hjem for å hente kappen sin. Stakkars dem som venter barn og dem som gir bryst i de dager!”

(v. 20): “Men be om at dere slipper å flykte om _____ eller på _____.”
De som levde til å oppleve tiden omkring Jerusalems ødeleggelse bad sikkert om å få slippe å flykte om vinteren. Ikke vanskelig å forstå! Det er kaldt om vinteren. Å være på flukt da, borte fra hus og hjem, kan jo være direkte ubehagelig! Hvorfor tror du Jesus sa at de måtte be om å få slippe å flykte på Sabbaten?

Ditt svar: _____

Hvis det er tilfelle at Jesus mente at hans disipler skulle erstatte *hans* hviledag, Sabbaten (lørdag) med hans oppstandelsesdag, søndag, da hadde rådet med hensyn til å slippe å flykte på Sabbaten vært fullstendig malplassert! Det *eneste* som kunne fått Jesus til å si dette, må ha vært at: Sabbaten skulle være like hellig 39 år etter hans død og oppstandelse (da Jerusalem ble ødelagt i år 70), som den hadde vært fra skapelsen av og inntil da. Dette budskap begynte enkelte i Adventbevegelsen å forkynde i 1844 — det samme året da helligdommen skulle “komme til sin rett igjen.”

1. **a) Hvilken vane hadde Jesus som viste hans gjennomgående respekt for Sabbaten som Guds hviledag? Luk 4:16 ((NT 75) b) Pleide Paulus å gjøre det samme som Jesus gjorde på Sabbaten? Apg 17:1-3 (NT 165) c) Hvordan forholdt Jesu etterfølgere seg den Sabbaten han lå i graven? Hvorfor? Luk 23:56 (NT 110)**

Svar a): “Han kom også til Nasaret, hvor han var vokst opp, og på _____ gikk han inn i synagogen som han _____. Da han reiste seg for å lese av Skriften.”

Svar b): “De reiste gjennom Amfipolis og Apollonia og kom til Tessalonika. Der var det en jødisk _____, og Paulus gikk dit som han _____. Tre _____ talte han med dem ut fra _____. Han _____ dem og forklarte at _____ måtte lide og stå _____ fra de døde, og sa: “Det er _____, han jeg forkynder for dere, som er _____.”

Svar c): “Deretter vendte de tilbake og gjorde i _____ velluktende oljer og salver. På _____ holdt de seg i _____, som _____.”

Merk! Det er ikke tvil om hvilken dag både Jesus og hans utsendte apostler helligholdt. Da

han lå i graven hvilte Jesus på Sabbaten etter å ha fullført sin frelsesgjerning på korset for oss mennesker. De som stod ham nærmest holdt seg også “i ro,” den dagen — “som loven krevde.” En kan umulig holde seg i ro hvis man må flykte! Derfor Jesu anmodning om å be om å få slippe å flykte på Sabbaten.

2. **Vi leste nettopp at de som stod Jesus nærmest holdt seg i ro på Sabbaten “som loven krevde.” Loven som krevde dette ble oppbevart i paktskisten. Ikke så underlig navn på kisten, for selve loven ble kalt pakten! Dette har vi tidligere sett i 5 Mos 4:13 (GT 193):**

Sitat: “Han kunngjorde dere sin _____, som han bød dere å _____, de _____, og han skrev dem på _____.”

Merk! Adventbevegelsens folk så alvorret i at Paktens fjerde bud sier, se **2 Mos 20:8-11 (GT 80):** “Kom hviledagen i hu, så du holder *den* hellig! Seks dager skal du arbeide og gjøre din gjerning.

Men den _____ dagen er _____ for *Herren din Gud*. Da skal du ikke gjøre noe arbeid, verken du selv eller din sønn eller din datter, verken tjeneren eller tjenestekvinnen eller feet, eller innflytteren i dine byer. *For* på seks dager *skapte* Herren himmelen, jorden og havet og alt som er i dem; men den sjuende dagen hvilte han. *Derfor velsignet* Herren *hviledagen* og lyste *den* hellig.”

DE SOM SYNDER MOT PAKTEN

3. **Grunnen til at dette ble så alvorlig for Adventbevegelsens folk, var noe Daniel fikk opplyst skulle skje i forbindelse med denne pakten. Hva ser vi i Dan 11:32 (GT 1002)?**

Svar: “Dem som _____ mot _____, lokker han til _____ med _____ ord. Men det folk som kjenner sin Gud, står _____ og _____ det i _____.”

Merk! Noen skulle synde mot denne pakten, de ti bud, og de skulle lokkes til frafall ved hjelp av “glatte ord.” Er det ikke rimelig å anta at disse “glatte ord” som skulle lokke til *frfall* innen *menigheten*, er et produkt av en “glatt tunge”? (Det er kun i *menigheten* at frafall skjer i bibelsk sammenheng).

4. **I hvilken sammenheng har vi tidligere lest om en maktfaktor med “glatt tunge,” og hva skulle dette føre til? Dan 8:22-24 (GT 997)**

Svar: “Når dette hornet ble brukket av, og det vokste opp _____ andre isteden, betyr det at det skal oppstå _____ kongeriker av hans folk, men de skal ikke ha samme kraft som han. Ved _____ av deres herredømme, når brottsmennene har fylt _____, skal det stå fram en konge med hardt ansikt og _____ . Han skal få stor makt, men ikke ved _____ kraft. Han skal gjøre _____ og ha hell og fremgang i det han tar seg fore. Han skal gjøre _____ på mektige menn og _____ av de _____.”

Merk! I vår gjennomgang av Daniels 8. kapittel, så vi hvordan hornet som ble brukket av representerte Alexander den Store. De fire som vokste opp isteden, var hans fire generaler.

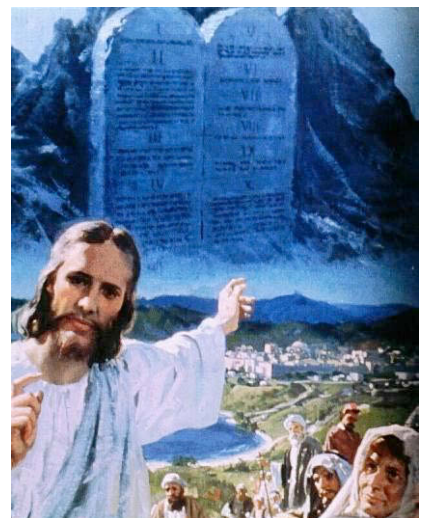
Det var “ved slutten av deres herredømme,” at det skulle stå fram en kongsmakt med “hardt ansikt og glatt tunge.” I første instans var dette Romerriket. Vi har sett hvilken “uhyggelig skade” og hvilken “hell og framgang” Romerriket hadde — ikke ved egen kraft, men godt hjulpet av Satan. Både den Allmektiges sønn Jesus, og Jerusalems befolkning fikk gjennomgå. Men de av romerrikets keisere som introduserte den alvorligste spiren til *frafall* innen den første kristne menighet, var uten tvil Konstantin — i og med hans søndagslovgivning året 321 e.Kr. Noen år etter ble denne lovgivning adoptert av kirkens menn — i året 364 e.Kr. ved kirkemøtet i Laodikea, og dermed gjort til en *kirkelig* søndagslov. Vi var så vidt innom dette i Studie 8-B på s. 7. Det ble nevnt der at denne *kirkelige* søndagslovgivning gikk et skritt videre i forhold til Konstantins lovgivning. Den påla nemlig kristne å *arbeide* på sabbaten, dvs. lørdag og hvile på søndag. Ordlyden i lovgivningen var som følger:

“Kristne skal ikke som jødene gå ledige på lørdag [opprinnelig sabbat]. På den dagen skal de arbeide. De skal spesielt ære Herrens dag, og som kristne skal de om mulig ikke gjøre noe arbeid på den dagen. Hvis de likevel skulle finne på å være som jødene, **skal de utelukkes fra Kristus.**” (Charles Hefele, *History of the Councils of the Church*, bind II. s. 316). **Det kan ikke være tvil om at dette varslet tunge tider også for Daniels åndelige landsmenn!**

5. Adventbevegelsens folk forkynte at forandringen av Guds lov, de ti bud — pakten, blir betraktet av Gud som frafall av verste kategori. Var dette en overdrivelse i lys av det som står i: a) Dan 7:25 (GT 996) b) Mark 7:6-9 (NT 52)?

Svar a): “Han skal _____ mot Den Høyeste og fare _____ fram mot Den Høyestes hellige. Han skal sette seg fore å _____ og _____ og de _____ skal overgis i hans _____ én tid og _____ og en halv tid.”

Svar b): “Da sa _____: "Jesaja profeterte rett om dere _____ — slik det står skrevet: Dette folk ærer meg med leppene, men hjertet er langt _____ fra meg. De dyrker meg _____, for det de lærer, er _____. Dere bryr dere ikke om _____ og holder _____ på _____ overtatt fra _____.”

Og han sa til dem: "Ja, dere får det _____ til! Dere _____ Guds _____, så dere kan følge _____ forskrifter.”

Merk! Det er ikke trygt å tro at Gud godkjenner forandringen av de ti bud. Det nye hornet i Daniel 7 (Pavemakten) som vokste ut fra det fjerde dyrets hode (Romerriket) burde ikke si at den har rett til å forandre Guds pakt, de ti bud. De samme krefter ble representert ved det nye hornet i Daniels 8. kapittel: Romerriket etterfulgt av Pavemakten. Vi har sett hvilke konsekvenser dette frafallet får for dem som *fortsetter* å ta del i den. Se igjen **Jes 24:3-6 (GT 779):**

“Øde, ja, _____ skal jorden bli, den skal herjes og _____; for dette ord har Herren talt. _____ sturer og visner, _____ visner og tæres bort, både himmel og jord sykner hen. _____ er blitt _____ av _____ som bor på den; for de har _____, satt _____ til _____

og _____ den _____. _____ skal _____
_____ jorden; de som bor på den, må bøte for _____.
Derfor blir menneskene _____ på jorden, det blir _____ tilbake.”

6. a) Hvordan skulle de som kjenner sin Gud stille seg til denne “synd mot pakten” og til de “glatte ord” som “lokker til frafall”? Dan 11:32 (GT 1002) b) Harmonerer dette med det vi leser i Åp 14:12 (NT 315)?

Svar: a): “Dem som synder mot pakten, lokker han til _____ med _____
_____. Men _____ som _____ sin Gud, _____
_____ og viser det i _____.”

Svar b): “Her gjelder det at de _____, de som holder
_____ til _____ og _____ på _____.”

Merk! Det er viktig å *kjenne sin Gud* i denne sammenheng! Se **2 Tess 1:8 (NT 253):**

“Han kommer med flammende _____ og fører _____ over dem som _____
_____ Gud og som ikke er _____ mot vår Herre _____ evangelium.”

Og dessuten forstå hva dette *kjennskap til ham* innebærer, for Jesus sier i **Joh 17:3 (NT 136):**

“Og dette er det _____ at de _____ deg, den _____ sanne
Gud, og ham du har utsendt, _____ Kristus.”

7. Skulle frafallet få lov til å fortsette uten noen form for mottiltak? Dan 11:33 (GT 1002)

Svar: “De _____ i _____ hjelper de _____ til _____.
Men en tid blir de offer for _____ og bål, _____ og plyndring.”

Merk! Frafallet skulle ikke få lov til å fortsette uhindret. Vi så i Studie 10. hvordan Gud sørget for at “forstandige” mennesker, *reformatorer*, stod fram og “hjalp de mange til innsikt.” De kalte menneskers oppmerksomhet *bort* fra menneskelige tradisjoner, lover og bud — og tilbake til Guds klare Ord. Slik ble budskapene som helligdommens inventar hadde symbolisert igjen forkynt med fornyet

styrke. Men som vi ser av teksten, skulle både reformatorer og de som lot seg reformere bli “offer for sverd og bål, fangenskap og plyndring.” Skjebnen til reformatoren Jan Hus er kun et av mange millioner eksempler på at dette skjedde. **Det var en tung tid for Daniels åndelige landsmenn!**

8. Denne trengselstid blir også omtalt i Dan 7:25 (GT 996). Der leser vi: “Han skal tale mot Den Høyeste og fare hardt fram mot Den Høyestes hellige. Han skal sette seg fore å forandre tider og lover, og de hellige skal overgis i hans makt én tid og tider og en halv tid.” Hvordan blir det samme tidsrom og de samme tilstander gjengitt i Åp 13:5-10 (NT 314)?

Svar: “Det ble gitt dyret en munn som kunne _____ store og _____ ord, og det fikk makt til å holde på i _____ måneder. Da åpnet det _____ for å spotte Gud og begynte å _____ hans navn og hans _____, ja, alle som bor i himmelen. Det fikk også lov til å føre _____ mot de _____ og _____ over dem, og det fikk _____ over _____ stamme og hvert folk, _____ tungemål og _____ nasjon. Og _____ som bor på jorden, skal tilbe dyret, _____ som fra verdens grunnvoll ble lagt, _____ har fått sitt navn skrevet i _____ bok hos Lammet, som ble slaktet. Den som har ører, hør dette! Den som skal i _____, han må gå i _____! Den som skal drepes med _____, han må dø for _____! Her gjelder det at de _____ og har tro.”

Merk! Det siste vi nettopp leste er som et ekko av det vi så i **Dan 11:33 (GT 1002):**

“...Men en tid blir de offer for _____ og bål, _____ og plyndring.”

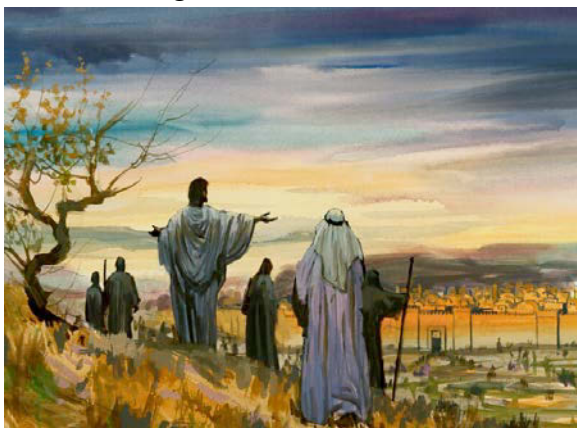
Den “tid” nevnt i Dan 11:33, viste seg å være langt fra kort! Den blir gjengitt som “42 måneder” i Åp 13:5. Dette dreier seg om det samme “én tid og tider og en halv tid” (3 ½ år = 1260 profetiske dager = 1260 år) tidsrommet som vi leste om i Dan 7:25 (GT 996). Detaljene omkring denne lange trengselstiden som ofte blir referert til som “den mørke middelalder,” studerte vi i Studie 7 B & C. Vi så at den begynte i 538 og utløp i 1798. At middelalderkirken åpnet “munnen for å spotte Gud,” og hvordan den “begynte å håne hans navn og hans bolig,” har vi også studert i Studiene 8-A – I. Nøkkeltekst i frafallets sammenheng var **Dan 8:12 (GT 997):**

“Det reiste seg mot Gud og opprettet en _____ i _____ med det _____ offer. Hornet kastet _____ til jorden og hadde _____ i _____ det tok seg fore.”

9. I hvilken sammenheng og på hvilken måte ble denne tunge og vanskelige tidsperioden omtalt av Jesus? Matt 24:20-22 (NT 33)

Svar: “Men be om at dere slipper å flykte om vinteren eller på _____. For da skal det bli _____ så store som det aldri har vært fra verdens begynnelse til i dag, og som det heller aldri mer vil bli. Om den _____ ikke ble _____, ville ikke noe menneske bli frelst. Men for de _____ skyld skal den tiden forkortes.”

Merk! Trengslene som Jesus her orienterte om, begynte for alvor i tiden omkring

Jerusalems ødeleggelse. Hans henstilling til sine disipler om å flykte i den forbindelse, ble gitt for å spare dem for så mange trengsler som mulig. Det samme gjelder hans råd om å be om å få slippe å flykte om vinteren eller på Sabbaten. De som *ikke* rettet seg etter hans veiledning fikk oppleve fryktelige trengsler påført dem av romerne samt av dem de ble ført i fangenskap til. Men det betyr ikke at hans disipler da, og i kommende slekter skulle unnsnippe all form for trengsel. Jesus fortalte om en trengselstid uten sidestykke.

Den skulle *forkortes* for de *utvalgte*s skyld, nettopp fordi den i størst grad kom til å gå ut over *dem*, Daniels *åndelige* landsmenn, på grunn av *frafallet* som de nektet være med på.

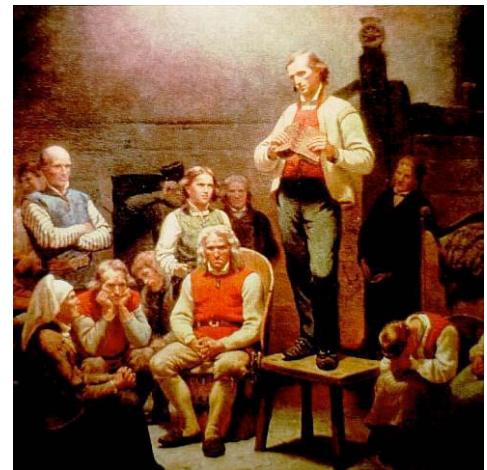
HJELP I TRENGSELSTIDEN

10. Hva skulle være med til å dempe eller forkorte denne trengselstiden? Dan 11:34 (GT 1002)

Svar: “Mens de er i _____, får de _____. Men _____ som slutter seg til _____, er _____.”

Merk! De som gjennomgikk de vanskelige tidene med trengsel som et resultat av *frafallet*, skulle få “litt hjelp.” Denne hjelpen kom fra flere hold. Ett var *reformasjonen* som førte til at det på mange måter ble lettere å være en kristen. Bibelen ble gjort langt mer tilgjengelig. Det var ikke bare tillatt å *eie* en Bibel, en hadde også lov til å *lese* i den! Ingen av delene var tillat da Pavemakten rådde grunnen i Europa. Det var ikke før etter det andre Vatikankonsil på 1960 tallet at det ble tillatt for oppriktige katolikker å lese Bibelen.

Men det skulle vise seg at mange som sluttet seg til protestantismens rekke *ikke var oppriktige*. Reformasjonen stagnerte. De som kom etter reformatorene nektet å tro at det var mer lys å hente fra Guds Ord enn det reformatorene allerede hadde gjenoppdaget. Individets rett til religions- frihet kom til å lide av den grunn. Det fikk Haugianerne — og ikke minst deres grunnlegger Hans Nielsen Hauge (1771 – 1824) merke i høy grad her til lands. Konventikkelplakaten forbød å kalle sammen til kristelige samlinger som bønnemøter eller vekkelsesmøter uten prestens godkjenning, — som de ofte unnlot å gi. Av den grunn ble Hans Nielsen Hauge arrestert ved flere anledninger på grunn av sin lekmanns forkynder virksomhet. I 1804 ble han varetektsfengslet fordi det ble reist sak mot ham. De holdt ham fengslet inntil 1811 og han måtte til slutt betale en bot på 1000 riksdaler.

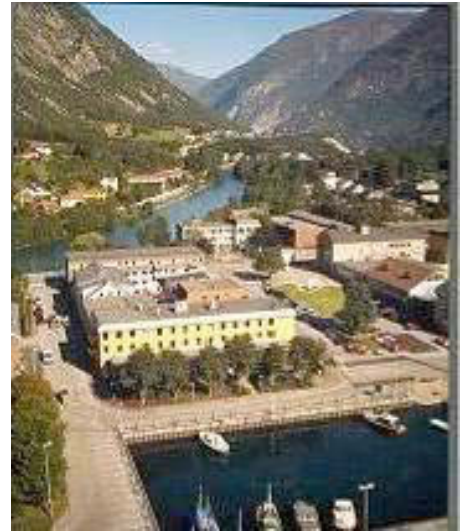
Som et sammenlignings grunnlag, tar vi med et vedtak fra det *katolske* kirkemøtet i Bergen som ble holdt i 1435. Den illustrerer “tunge tider” forbundet med å helligholde Sabbaten her til lands i tiden *før* reformasjonen. Dette skal vi sammenligne med et annet dokument som stammer fra reformasjonstiden for å se om forholdene på dette punkt var blitt noe bedre.

Først fra det katolske kirkemøtet: “Vi er informert om at noen innbyggere i forskjellige distrikter innen kongeriket, har valgt å **holde lørdagen hellig**. **Det er strengt forbudt** — **ifølge hellig kirkelig lovgivning** — for alle og enhver å helligholde dager unntatt dem som **den hellige pave**, **erkebiskopen** eller **biskopene** påbyr. **Lørdags helligholdelse må under ingen omstendighet heretter tillates** utover det som er fastsatt i kirkens lovgivning. Derfor råder vi alle Guds venner i hele Norge, som ønsker å være lydige overfor den hellige kirke, å la være å delta i **dette onde som lørdags helligholdelse er**; **og de øvrige forbyr vi å helligholde lørdag, med varsel om streng kirkelig straff.**” (Hentet fra *Norges Gamle Love*, Bind I. s. 566-567.)

Så til påbudet gitt i 1544 av mannen som da hadde ansvaret for den *lutherske* kirke i Norge, Christoffer Huidtfeldt:

“Jeg, Christoffer Huidtfeldt av Bergen, Stavanger og Vardø hilser dere alle alminnelige borgere som bygger og bor i Bergen bispedømme, vennlig og med alt godt. Kjære venner, Mester Gieble Pedersøn, biskopen over Bergen bispedømme, har informert meg om at noen av **dere har æret lørdagen, og særlig i Årdal i Sogn**, til tross for **advarselen gitt dere i fjor ved Peder Otteszen, min bror, og Niels Bernzsenn som i mitt fravær hadde myndighet over borgene i mitt sted. Dette er ganske ugudelig gjort, og jeg kunne gjort dere stor skade dersom jeg valgte å straffe dere.** Men på grunn av Mester Gieble, biskopens bønn for dere, vil jeg tilgi dere. Men nå er det bestemt av det lokale ting over disse to bispedømmene, Bergen og Stavanger, at **den som blir funnet skyldig i å holde lørdagen, han skal betale en ti marks bot.** Dette vil jeg at dere skal rette dere etter.” (v/Niels Krag og Stephan Stephanius, — Christian III, Hans Historie, b. II. s. 379).

11. Hva var hensikten med evangeliet om Jesus Kristus som Paulus forkynte? Rom 16:25-26 (NT 199)

Svar: “Lovet være Gud, han som har makt til å styrke dere med mitt _____, budskapet om _____ Kristus, ut fra åpenbaringen av den hemmelighet som har vært holdt skjult fra evige tider, men som nå er kommet for dagen. Ved de _____ og etter den evige Guds _____ er den blitt kunngjort for _____ for å føre dem til _____ og _____.”

Merk! Det var på grunn av Guds befaling, og med de profetiske skrifter som ballast at Paulus søkte å føre folkeslag til *lydighet* og *tro* gjennom sin forkynnelse av evangeliet. Vi gjør vel i å stille oss selv spørsmålet om *vi* er så *oppriktige*, (husk Dan 11:34), i *vår tro* — og i *vår lydighet* til *Herrens Ord* som vi burde være! Er *vi* villige til å rette *våre* liv etter de absolutte normer som vi finner i Bibelen? Tar *vi* profetienes rettledning og advarsler til hjertet? Eller velger *vi* å høre på “glatte tunger” som taler “glatte ord” når de sier at det ikke er så farlig om vi følger gamle menneskelige tradisjoner som ikke er tuftet på Bibelens klare lære? Adventbevegelsens folk ville gjøre som Paulus: “Føre folkeslag til lydighet og tro.”

12. I teksten vi nå skal lese, blir vi igjen minnet om Dan 11:34 som sier: “Mens de er i trengsel, får de litt hjelp...” I Åpenbaringsens 12 kapittel, blir Jesu sanne disipler i hans “hjord” symbolisert med en kvinne. Hva skulle slangen (Satan) gjøre i sitt forsøk på å ødelegge henne, — og hvordan ble hun hjulpet og av hva? Åp 12:15-16 (NT 314)

Svar: “Ut av gapet spydde slangen _____ etter _____, som en elv, for å rive henne vekk i strømmen. Men _____ kom _____ til _____; den åpnet sin munn og _____ elven som _____ hadde spydd ut av gapet.”

Merk! En kan undre seg over hva uttrykket “jorden” betyr i denne sammenheng, i og med at det var “jorden” som “kom kvinnen til hjelp.” Vi har allerede fått et hint! I Studie 7-A s. 4. merket vi oss at *vannmasser* i profetisk symbolikk står for store *folkemasser*. Jorden er tørr i

motsetning til vann, og kan følgelig være et uttrykk for et sted med forholdsvis *lite* væte. I så fall betyr “*jorden*” et sted i verden med *minimal folketetthet*. Vi må altså se etter *et tynt befolket* sted i verden som kommer Jesu hjord til unnsetning. Det må skje mens forholdene i det folkerike Europa fortsatt er i “*trengsel modus*.” Dette på grunn av Middelalderens pavemakt, og en protestantisme sterkt preget av mennesker som ikke er oppriktige.

JORDEN SOM KOM KVINNEN — JESU HJORD — TIL HJELP

Året 1620 satte det engelske skipet Mayflower kurs mot **Amerika** med 192 “puritanere” om bord. De blir kalt “The Pilgrim Fathers,” av dagens amerikanere. De seilte fra England og ankret opp utenfor Cape Cod, i området som i dag heter Massachusetts. Seilasen varte i 66 dager. Vel framme, grunnla de byen Plymouth. Hvorfor la de ut på denne reisen? Jo, det var ønsket om *trofrihet* som fikk dem til å legge ut på den hasardiøse sjøreisen, for så å risikere både liv og helse i et tynt befolket land. De var blitt nektet en slik frihet av både stat og kirke i England.

Deres prest, John Robinson, som var forhindret i å bli med dem på reisen tok farvel med dem. I sin farvel tale, sa han noe om de forhold som de ønsket å legge bak seg: “Jeg kan ikke nok beklage tilstanden i de reformerte kirker. De har stanset i sin åndelige utvikling og vil ikke gå lenger enn reformasjonens ledere gikk. Luthers etterfølgere nekter å gå lenger enn det Luther så, ... og kalvinistene sitter fast der deres store leder forlot dem, selv om han ikke så alt. Dette er beklagelig. Om de enn var brennende og strålende lys på sin tid, trengte de likevel ikke til bunn i Guds råd. Dersom de hadde levd nå, ville de vært like villige til å ta imot mer lys som da de tok imot det første lyset.” (Sitert i *Mot Historiens Klimaks* s. 229).

13. **Hvordan poengterte Jesus prinsippet om at Guds Ord, Lyset — er i konstant *bevegelse*, og at det derfor er nødvendig å følge med i samme tempo? Joh 12:34-36 (NT 130)**

Svar: “Noen i mengden sa da: “Vi har hørt at det står i loven at Messias skal _____ for _____. Hvordan kan du da _____ at Menneskesønnen skal bli løftet opp? [Et uttrykk brukt om korsfestelse]. Hvem er denne Menneskesønnen?” _____ svarte: “Ennå en _____ stund er _____ dere. Dere _____ mens dere _____ lyset, så ikke _____ faller _____ dere. Den som vandrer i mørket, vet ikke hvor han går hen. Tro på lyset mens dere ennå _____ lyset, så dere kan bli _____ barn.” Da Jesus hadde sagt dette, gikk han fra dem og skjulte seg for dem.”

Merk! Fordi den vanlige oppfatning på Jesu tid var at Messias skulle leve evig, var det vanskelig å forestille seg en Messias som skulle dø. Derfor kom Jesus med oppfordringen om å *vandre* i lyset. Hans samtid var nemlig strålende fornøyd med bare å bli *stående* i lyset. I tråd med prinsippet om en dynamisk sannhet i bevegelse, fortsatte John Robinson sin farvel tale med å si: “Husk løftet dere har gitt, at dere vil gå på alle Herrens veier som han har vist dere eller vil vise dere. Husk at dere har lovt Gud og hverandre at dere vil ta imot lyset som hans hellige ord åpenbarer. Men vær endelig klar over hva dere tar imot som sannhet. Studer det nøye og sammenlign det med andre skriftord før dere godtar det. For det er utenkelig at kristenheten som nylig har kommet ut av et tykt antikristelig mørke, straks kan tilegne seg all kunnskap.”(Sitert i *Mot Historiens Klimaks* s. 229).